

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15Csp/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200412
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8319200412.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému M. G., nar. XX. X. XXXX, A. XX, C., o zaplatenie 76,61 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi 59,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 19,72 eur od 19.2.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 19,72 eur od 19.3.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 19,72 eur od 19.5.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 55,68% z celkových trov s tým, že o výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 30. 1. 2019 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 76,61 eur, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 19,72 eur od 19. 2. 2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 19,72 eur od 19. 3. 2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 19,72 eur od 19. 5. 2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17,45 eur od 21. 6. 2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovak Telekom, a.s., Bratislava, IČO: 35 763 469 vyfakturoval žalovanému faktúrami spolu sumu 76,61 eur, ktorú žalovaný neuhradil. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola dlžná suma postúpená na žalobcu, ktorý podal na súd žalobu.

2. Tunajší súd vo veci vydal platobný rozkaz zo dňa 12. 3. 2019 č.k. XXCsp/XX/XXXX-XX, ktorý bol zrušený uznesením zo dňa 29. 7. 2019, pretože sa ho nepodarilo doručiť žalovanému.

3. Keďže v danej veci boli splnené podmienky podľa ustanovenia §177 ods. 2 písm. a) C.s.p., súd vo veci rozhodol na základe predložených listinných dôkazov bez nariadenia ústneho pojednávania. V súlade s ustanovením §219 ods. 3 C.s.p. súd miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením, t.j. tento oznam bol vyvesený od 17. 10. 2019 do 23. 10. 2019.

4. Súd sa oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, dodatkom k tejto zmluve, všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejných služieb prostredníctvom pevnej siete, cenníkom pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., faktúrami, zmluvou o postúpení pohľadávok + dodatkom č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok + prílohami k tejto zmluve + oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier a zistil tento skutkový stav.

5. Právny predchodca žalobcu - Slovak Telekom, a.s., Bratislava, IČO: 35 763 469 a žalovaný dňa 4. 4. 2013 uzatvorili Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej žalovanému bola zapožičaná jedna mikroprocesorová SIM karta. Predmetom uvedenej zmluvy boli v zmluve špecifikované programy a služby.

6. Podmienky zmluvného vzťahu mali byť bližšie upravené vo Všeobecných podmienkach na poskytovanie verejných služieb prostredníctvom pevnej siete spoločnosti Slovak Telekom a.s. a Cenníku pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s. - cenník pre poskytovanie služieb prostredníctvom pevnej siete.

Podľa Cenníka, predloženého žalobcom, poplatok za obmedzenie, resp. prerušenie poskytovania služby pre neplatenie je vo výške 19,80 eur a poplatok za upomienku oneskorenej platby je 4,99 eur.

7. Faktúrami bolo preukázané, že právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., Bratislava, IČO: 35 763 469 boli žalovanému vystavené tieto faktúry:

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 2. 2016 splatnou dňa 18. 3. 2016 na sumu 24,71 eur, pričom z tejto sumy je 4,99 eur vyfakturovaných titulom poplatku za upomienku a zvyšok vo výške 19,72 je vyfakturovaných za využívanie služieb verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete a to poplatky za hovorné, hlasové a nehlasové služby;

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3. 2. 2016 splatnou dňa 18. 2. 2016 na sumu 19,72 eur, vyfakturovaných titulom poplatkov za využívanie služieb verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete a to poplatky za hovorné, hlasové a nehlasové služby;

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3. 5. 2016 splatnou dňa 18. 5. 2016 na sumu 24,71 eur, pričom z tejto sumy je 4,99 eur vyfakturovaných titulom poplatku za upomienku a zvyšok vo výške 19,72 je vyfakturovaných za využívanie služieb verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete a to poplatky za hovorné, hlasové a nehlasové služby;

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2. 6. 2016 splatnou dňa 20. 6. 2016 na sumu 17,45 eur, vyfakturovaných titulom poplatku za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie.

8. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 6. 2017, Dodatkom č. 1 k tejto zmluve a prílohami k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s., Bratislava, IČO: 35 763 469, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej, na žalobcu. V jednotlivých prílohách sú špecifikované konkrétne faktúry, ktoré boli postúpené na žalobcu. Uvedená skutočnosť bola žalovanému oznámená listom zo dňa 29. 9. 2017.

9. Pokusom o zmier zo dňa 20. 12. 2018 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

10. Po takomto oboznámení sa s listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že podanej žalobe je potrebné vyhovieť len čiastočne.

Podľa ustanovenia §524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia §524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia §44 ods. 1 Zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových

bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ustanovenia §44 ods. 2 Zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

- a.) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,
- b.) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o
 1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,
 2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi,
 3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46,
 4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplyvať na kvalitu služieb,
 5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,
 6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,
- c.) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,
- d.) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,
- e.) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,
- f.) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,
- g.) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,
- h.) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,
- i.) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa ustanovenia §43 ods. 12 Zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia §488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Súd má v danej veci dostatočne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb, ktorá je svojím charakterom spotrebiteľskou zmluvou.

Žalobe žalobcu súd vyhovel v časti o zaplatenie 59,16 eur, keďže právny predchodca žalobcu dodal žalovanému služby a žalovaný je povinný platiť cenu za poskytnuté služby. Žalovaný cenu za poskytnuté služby vo výške 59,16 eur neuhradil, preto súd v tejto časti žalobe vyhovel v prospech žalobcu, na ktorého bola pohľadávka postúpená zmluvou. Uvedenú sumu súd priznal žalobcovi z týchto faktúr:

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 2. 2016 splatná dňa 18. 3. 2016 sumu 19,72 eur;
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3. 2. 2016 splatná dňa 18. 2. 2016 sumu 19,72 eur;
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3. 5. 2016 splatná dňa 18. 5. 2016 na sumu 19,72 eur.

12. Podľa ustanovenia §517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 59,16 eur a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Súd priznal žalobcovi podľa ustanovenia §517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z..

13. Podľa ustanovenia §3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa ustanovenia §52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia §52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia §53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia §54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Vzhľadom na povahu účastníkov Zmluvy o poskytovaní verejných služieb je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle §52 Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Aj napriek tomu, že ide o zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ako už súd vyššie uviedol, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia §52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Aj v poznámke pod čiarou §17 zákona o energetike sa uvádza odkaz na zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a §52 Občianskeho zákonníka.

15. Ustanovenie §53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa

pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

16. Súd žalobu žalobcu zamietol v časti požadovaných poplatkov a to za prerušenie služby - neplatenie vo výške 17,45 eur a to aj vrátane požadovaných úrokov z omeškania z uvedených súm.

V súvislosti s týmito poplatkami je potrebné uviesť, že pri týchto poplatkoch podľa Cenník sa jedná o poplatky za porušenie zmluvy, pričom spotrebiteľ nemá v ďalšom možnosť využívať služby pôvodne mu poskytované žalobcom. Teda žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný platiť sankciu za to, že dodávateľ mu nebude dodávať služby. Zaplatením poplatku za prerušenie, resp. obmedzenie služieb, ako aj poplatkov za upomienky, žalovanému ako spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba. Práve naopak prerušením, resp. obmedzením poskytovania služieb bol mu znemožnený prístup k službám zo strany právneho predchodcu žalobcu. Preto je súd názoru, že takéto dojednanie ohľadne vyššie uvedených poplatkov, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ustanovenie §53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka a tento nárok žalobcu súd považuje za nedôvodný v celom rozsahu. Preto súd žalobu žalobcu v časti týchto poplatkov zamietol a to aj spolu s úrokmi z omeškania z týchto súm.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takéto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie ÚS SR z 24.02.2011, IV. ÚS 55/2011-19).

V neposlednom rade súd má za to, že kritériu prijateľnosti zmluvnej podmienky a rovnovážnosti práv a povinností strán spotrebiteľského vzťahu nezodpovedá podmienka o poplatku, ktorý nemá pre spotrebiteľa žiaden preukázateľný prínos a za ktorý sa mu nedostáva žiadneho protiplnenia. Uvedené poplatky slúžia výlučne záujmu zmluvného partnera spotrebiteľa na maximalizácii zisku spojeného s existenciou zmluvného vzťahu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.08.2014 sp. zn. 10Co/27/2013, 10Co/325/2014, rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3. 5. 2010). Na základe uvedeného súd je toho názoru, že žalobcovi nepatria vyššie špecifikované poplatky.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobca podanou žalobou požadoval zaplatenie 76,61 eur. Z tejto sumy súd žalobe žalobcu vyhovel v časti o zaplatenie 59,16 eur (77,89% žalovanej sumy), čo predstavuje na jednej strane úspech žalobcu a na druhej strane neúspech žalovaného. V časti o zaplatenie 17,45 eur (22,16% žalovanej sumy) súd žalobu žalobcu zamietol, čo predstavuje neúspech žalobcu a úspech žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že v konečnom dôsledku bol v konaní úspešnejší žalobca, ktorému patrí náhrada trov konania po odpočítaní jeho neúspechu v konaní od jeho úspechu v konaní, tj. v rozsahu 55,68% z trov konania, na ktoré by mal žalobca nárok pri plnom úspechu.

Súd rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania podľa ustanovenia §262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.